

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Traetatus

III

Ad hoc r̄nider s. Tho. qdlib. iij. ar. xxvij. detur q̄ nō possit fieri nisi facta ḡfali p̄fes
Et dicit multa: primum q̄ p̄tor est debitor sione si oia p̄cā p̄cēnit: vel speciali: si pro
Op̄ie dupl̄r. Uno mō ex suo p̄tor: alio mō aliquā speciali imposta est: nisi sit euīdes q̄
ex iniūctiōe sacerdotis. Unū si p̄fessor imponat minorē penā q̄ ineret: residuum exol- penitēs ipam explere nō possit: q̄ nō de-
uet aur h̄l aut in purgatorio. Si yo ma- bet d̄q̄i medicina nisi cognito morbo.
forē: nihil oī: inus tenet facere si p̄t: q̄ si
moiak anteq̄ expleafat nō exiget ab eo nisi
fm̄ q̄ntitatē p̄cti san. Tho. in. iij. Sōm
est: q̄ dicit q̄ op̄ q̄d̄i aliq̄s facit ex iniūcti-
one sacerdoti dupl̄r valeat penitēti. Sei na-
tura sua: et trute clauij: quia maḡ valent
ad expandiū p̄ctm q̄ si p̄prio arbitrio fie-
rent. Tertiū est: q̄ dicit q̄ sacerdos p̄t i-
nūgēre p̄fiam p̄prio arbitrio p̄silio alieno
et etiā arbitrio ipius penitētis: sicut si t̄l-
catur: facias hoc si potes: si nō potes: fa-
rias hoc: et si le est q̄d̄ dicit: q̄equid boni fe-
ceris t̄c: q̄lī dicat: grauius tibi pena esset
iniūgēda: sed volo q̄ oia bona a te facta
et mala patiēter tolerata sint tibi in remis-
sione p̄tor. Et q̄ ista v̄ba illa q̄ facit peni-
tēns p̄ter exp̄ssam iniūctionē accipit ma-
jore virtutē q̄ habeat ex se ad satisfaciē-
dū. Hec Tho. Vide ḡ q̄ in oī ope t̄c. ma-
xime in flagellis et in p̄bis iniūtios ha-
bendo patientiā satisfac̄ p̄ p̄ctis sicut q̄n
facis iniūcta penitētia.

Casus. lxi.

Veritūr. lxi. vtrū

q̄ vnū p̄fessor possit mutare pe-
nitētia iniūcta ab alio: et di-
co fm̄ Ray. q̄ sic: dūmodo tria p̄currant.
Primo q̄ hoc fiat dislēret cū rōnabilitā
et circa subditū suū q̄. s. ad p̄fessionē. di. lxi
xxij. p̄d̄yter. Excipiunt Unū isti casus. p̄/
mus si p̄nia fuit publica maxime inchoa-
ta: q̄ fm̄ Guil. debet req̄ri si cōmode p̄t
ille q̄ iniūxit: ne scādalizetur. Sc̄ds q̄n est
iniūcta p̄ p̄tor refuato sup̄iori b̄z Guil. n̄i
si virgeat necessitas aut suadeat ylilitas:
quiatū p̄iū est credere q̄ in hm̄oi p̄cess̄
rit p̄tēt. Tertiū q̄n sup̄ior hoc sibi re-
seruant fm̄ euīde Guil. arg. l. di. accedēs.
et xxvij. q̄. ii. lat̄. et in glo. vtriusq̄ capl̄i
Aliter siue idē siue ali⁹ sacerdos p̄t hoc:
n̄i nō debet facere nisi examinata cā p̄ter
quā iniūcta est fm̄ Ray. p̄opter qd̄ vii in fine desperandum nō est de eius remis-

Casus. lxiij.

Veritūr. lxiij. vtrū

q̄ aliquā in extremis possit faceh
re verā p̄nia: R̄nide fm̄ sensi-
tentia theol. et cano. maxime s. Tho. iij.
di. xx. q. i. ar. j. q. i. q̄ q̄d̄i hō v̄iuit p̄t ve-
rā agere p̄nia. qd̄ p̄bar Aug. li. de p̄nia.
de latrone Lu. xxij. et Ezech. xviii. In q̄i
cūq̄ hora t̄c. exemplū de Silvestro sc̄do.
de p̄. di. vii. Nemo. Sed tñ vix aut r̄t̄c̄
fit v̄eronia ī morte: q̄ aut hō subito mo-
ritur et res sua est expedita. Credo q̄ dñs
vñq̄ hoc p̄mittit nisi in pessimis hoib;
et credo q̄ sic pessimū signū erine mortis
Et si p̄pendat se morte adhuc vix p̄t peni-
tere. ratiōz assignat Sco. iij. ex p̄bis Au-
gusti. de p̄a p̄nia. Primo. q̄r̄it v̄lus
liberi arbitrii q̄ voluntas libere derestetur
p̄ctm. Sed v̄lus hic timore et dolore impe-
ditur. Unū Aug. de p̄a p̄nia. Difficile est
vt tūc sit p̄a p̄nia q̄n tālera venit: q̄n crū-
ciatus mēbra ligat: et dolor sensum oppri-
mit: vt vix hō aliqd alio cogitare valeat:
melior est tñ sera q̄ nulla. Sc̄do: q̄ nō so-
lum debet esse voluntaria: sed p̄pter deum.
Unū s. Tho. in. iij. dt: q̄ Antioch⁹ nō ve-
penituit. ij. Dach. x. q̄ hoc faciebat timo-
re pene. ideo talis iā nō videt facere p̄ter
deū: sed esse videat sicut q̄ p̄icit merces in
mare. Aug. vbi s. Null⁹ expectet q̄n pec-
care nō p̄t: arbitrii libertate q̄rit de⁹: vt
possit dolere p̄missa: nō necessitate: chari-
tate: et nō timore rim. q̄ nō in solo timore
v̄iuit hō. Quē ḡ sero penit̄: oport̄ nō so-
lum timere iudicē: sed et diligere: q̄ sine
charitate nemo p̄t salu⁹ esse. Hec ille.
Tertio: q̄ mal⁹ habit⁹ est effect⁹ natural⁹.
Jō. d̄r. s. Tho. iij. vbi s. q̄ est difficile q̄ af-
fectus hois quē multo tēpore in aliqd in-
clinarū habuit: subito in ḡtarū mutetur.
Jō Aug. vbi s. Hec querit si p̄tingat et

De questionibus impertinentibus

sione: sed quoniam vix et raro est tantumta queratio/ timentum est de eo: maxime cum filii quos illicite di/ lexit sunt priores: mudiis et uxori ad se vo/ tent: et cetera quod illicite dilexit. Multos ex/ hibit punita decipit sera. hec ille. Ad hoc quod/ rosum Alb. mag. sive illud Quis scit si co/ uertat et ignoroscit: Ioh. ii. Sicutitas ius/ sticie diuina incerta est inquit virgo deus extrah/ mis velit dare gratias. quod tunc locum habet illu/ lus Greg. Qui non vult cum potuerit: iustus/ est ut infligatur ei non possit voluerit. Unde/ Prover. i. Vocari tecum Hec Alb. Id acci/ pez filium domini. Ne tardes queri ad deum et c.

Causa. lxxij.

Veritatis. lxxij. p. vii

q. circumstantia epis sacramentorum ag/ grauer in infinitum: et secundum sic/ necessario probanda: Rudeo. Pro fundame/ to argumentorum et decisiois permittit ynuem ex sancto Tho. malo. q. ii. ar. vii. et. i. ii. q. xvij. ar. vi. et. iii. di. xvij. q. iii. ar. ii. q. ii. scz q. nulla circumstantia adueniens actu trahit illu ad aliam specie pecti: nisi ipsa addat nouam repugnatiā ad rationē. Addit autem nouam repugnatiā quoniam ipsa ex se habet rationē mali: sed quoniam non habet rationē maius ex se: sed solū ex sup/ positione alium pectoris: non trahit in aliam spe/ ciem. sicut accipe pecuniam multaz non est malum nisi supposito quod sit aliena: ideoque non trahit extra genitum furti. Hec ex illo virtualiter. Tunc arguo quod ista circumstantia sit aggri/ uans infinitum. P. io. Nam ois circumstantia tra/ bescit ad aliam speciem pecti aggrauat in infinitu/ m: et periculum est necessario attendenda cum coem/ doctrinā scōrum. Sed ista est huiusmodi. quod habet spe/ ciale repugnatiā ad rationē. quod periculum iniuriā epis sacramentorum. Confirmat. quod circumstantia sacra/ loci trahit ad aliam spēz. g. et sacri epis. Se/ cundo. Nam quoniamque uno actu agit. sed dicitur p/ cepta ibi est circumstantia aggrauans infinitum/ tertius pars. iiiij. ubi s. questione. iiiij. et oīs/ secundum. Sed quoniam quod fornicata in festo: agit/ contra duo pcepta. s. Non mechaberis. et: Non/ facies opus seruile. quod pectum est opus seruile/ Confirmat. quod secundum Tho. ii. q. xxij. ar. iii. ad secundum. de quod magis facit contra pce/ ptū de sc̄ificazione feli pccatas quod faciens

opus corrigale licetū. Confirmat etiam: quia/ Alejā. d. ales in tercia sume dicitur: quod talis co/ mititur ynu pectum quatuor ad actum: et duo quatuor/ tū ad realū. sicut quod virginē deflorādo necat/ Confirmat tercio: quod multi docentes exp̄lisse/ sc̄plerit ista circumstantia ē probanda necessa/ rario. Sed h. hoc ē causa schoola sci Tho. In quoniam videlicet pītū nō sentiente in oppo/ situ. Ad questionem igitur dico quod Alio. de Ly. pītū inuitat (quatuor ego legerim) hanc circum/ stantiam esse de necessitate pfectiois innipi/ te vtrūque intelligēs. Huc deinde secundum/ graphieps floren. ex ordine p̄dicatorum tancū/ cuius studiū fuerit sicut fideliū mores vītū/ restringere: et tancū quod p̄fessor canonū sen/ tencias phicas aut ibidem sci Tho. plene di/ ludicare nō potuit: tertio loco emicuit su/ ma rosella. deinde p̄ceptoriū diuine legi. I. Joānes noster ordi. p̄di. q. in tancū theo/ logi et melius docti in scōrum Tho. noluntas/ serritiae: sed dubitatiue loqui dicēs: quod forte ē/ necessaria: quod modo loquendi vītio vīla ē sum/ ma angelica. Dico autem opiniones istorum/ stars nō posse: et hanc circumstantia nō aggra/ uare in infinitū: nec ē probanda necessario: sed/ solū debene ē et ergo. quod p̄bo pīno sic/ quis circumstantia aggrauans in infinitū dat/ pecto nouam spēm: trabes illib ad alibi genitū/ vī patet km oīs: p̄cipue sci Tho. in logi/ sūgī allegat. Sed ista nō dat spēm pectu/ caro: quod nō aggrauat nisi supposita mali/ gnitare poterit. Accipe enim voluptatem ex fel/ mina i die festo pīm se nō repugnat ratiōi: alioquin vir nō possit debitū reddere die fe/ sto sine pecto: et in factū: h. secundum Tho. iiiij. di. xxij. sed solū repugnat supposito quod nō/ sc̄itur: vel quod causa voluptatis coeat: vel quod/ ipse vir sit perens et exigēs quod nō licet p̄pet/ mādatū ecclie: et se nō sit mali: quod erat in/ die laude posse quod et actionē et contū or/ dinare. Tū secundum Tho. iiiij. di. xxij. q. i. ar/ ti. v. q. ii. sic dicitur. Petere debitū in die festū/ vī nō est circumstantia trabes ad alias spēm/ pecti. vī nō potest in infinitū aggrauare. et id/ nō peccat mortaliter uxori aut viri si in die fe/ stū debitū petat. Secundum. Nam quoniam cir/ cūstantia aggrauat in infinitū: et est necessa/ rio probanda: opere quod sit directe p̄ceptū